

1953 års Brysselrekommendation

[7951] GTS rskr 1954-06-04 ang. visst internationellt samarbete för bekämpande av brott mot tullförfattningarna

Vid sammanträde i Bryssel den 5 december 1953 har rådet för samarbete på tullområdet antagit en rekommendation rörande ömsesidigt administrativt bistånd, avseende vissa åtgärder för samarbete mellan tullmyndigheterna i de länder, som ansluta sig till rekommendationen, i bekämpandet av brott mot tullförfattningarna.

Genom beslut den 30 april 1954 har Kungl. Maj:t bemyndigat Generaltullstyrelsen att vidtaga sådana åtgärder, som från svensk sida kunna påkallas för tillämpning av nämnda rekommendation.

Rekommendationen, som sedermera kommer att intagas i Tullverkets författningssamling, bifogas denna rundskrivelse i preliminär översättning [7955]. Den skall, under förutsättning av ömsesidighet, tillämpas beträffande förseelser mot de författningar, vilkas efterlevnad Tullverket har att övervaka. Styrelsen kommer framdeles att lämna uppgift å de länder, som biträtt rekommendationen.

I anslutning härtill får Styrelsen föreskriva följande.

Därest framställning om i rekommendationen [7955] avsett bistånd göres hos tullmyndighet, åligger det tullmyndigheten att – i förekommande fall genom vederbörande chefsmyndighet – därom skyndsamt underrätta [gränschefen] (*Generaltullstyrelsen (tullkriminalsektionen)*) och därvid föreslå de åtgärder, som i anledning av framställningen lämpligen böra vidtagas. I avvaktan på [gränschefens] (*Generaltullstyrelsen (tullkriminalsektionens)*) beslut i ärendet bör tullmyndigheten göra erforderliga förberedelser för åtgärdernas vidtagande. Är saken av brådskande natur, må frågan telefonledes underställas [gränschefens] (*Generaltullstyrelsen (tullkriminalsektionens)*) prövning.

Då tullmyndighet gör iakttagelser om nya metoder eller medel för smuggling eller andra brott mot tullförfattningarna, skola dessa iakttagelser bringas till [gränschefens] (*Generaltullstyrelsen (tullkriminalsektionens)*) kännedom. Rapporter och utredningar rörande smugglingsbrott och dylikt skola delgivas [gränschefen] (*Generaltullstyrelsen (tullkriminalsektionen)*), därest det kan antagas, att de äro av väsentligt intresse för andra länders tullmyndigheter.

Vad här föreskrivits skall icke leda till inskränkning i det samarbete, som upprätthålles med grannländernas tullmyndigheter.

[7955] Rekommendation rörande ömsesidigt administrativt bistånd antagen i Bryssel den 5 december 1953 av rådet för samarbete på tullområdet

Rådet för samarbete på tullområdet, som tager i betraktande att brott mot tullförfattningarna, i synnerhet smuggling, äro till skada för medlemsstaternas ekonomiska och fiskaliska intressen och för handelns legitima intressen samt att de kunna effektivare bekämpas genom samarbete mellan tullmyndigheterna, rekommenderar medlemsstaterna, med förbehåll för artikel IV¹ av Konventionen angående upprättande av ett Råd för samarbete på tullområdet (SÖ 1952:32) (Konventioner m.m. [1051]), att vidtaga följande åtgärder för samarbete mellan deras tullmyndigheter vid bekämpandet av brott mot tullförfattningarna, nämligen:

¹ Artikel IV har följande lydelse: "Medlemmarna av rådet skola på begäran av rådet ställa till dess förfogande alla informationer och alla handlingar, som äro nödvändiga för fullgörande av dess uppgift; dock skall medlem ej vara skyldig tillhandahålla konfidentiella informationer, vilkas utlämnande skulle förhindra tillämpning av gällande lag, stå i strid med allmänt intresse eller leda till förfång för allmänna eller privata företags rättmätiga kommersiella intressen".

1. Medlemsstaterna skola såvitt möjligt koordinera expeditionstiderna och befogenheterna för de mot varandra svarande tullanstalter, som äro belägna vid deras gemensamma gränser.

2. På särskild begäran av tullmyndigheten i en medlemsstat skall tullmyndigheten i annan medlemsstat i görligaste mån speciellt övervaka:

(a) särskilda försändelser av sådana varor, vilka av den medlemsstat, som framställt ifrågavarande begäran, angivits vara föremål för omfattande smuggling till denna medlemsstats territorium;

(b) såsom smugglare känd persons inresa till och utresa från dess territorium;

(c) fordon, fartyg eller luftfartyg, som misstänkas vara i användning för smuggling.

3. (a) På särskild begäran av tullmyndigheten i en medlemsstat skall tullmyndigheten i annan medlemsstat så snabbt och så detaljerat som möjligt lämna varje tillgänglig upplysning av betydelse rörande sådant brott mot tullförfattningarna, som är föremål för undersökning av den tullmyndighet som framställt begäran.

(b) Medlemsstaternas tullmyndigheter skola så snabbt och så detaljerat som möjligt lämna varandra upplysningar rörande nya metoder eller medel för tullbedrägerier ävensom översända exemplar av särskilda av deras spaningsorgan upprättade rapporter eller utredningar rörande särskilda typer av dylika brott, vilka kunna antagas vara av värde för andra medlemsstater.

4. Medlemsstaternas tullmyndigheter skola utväxla förteckningar över varor, vilka äro kända som föremål för smuggling vid införsel till eller vid utförsel från deras territorier.

5. Medlemsstaternas tullmyndigheter skola på sätt som må finnas ömsesidigt tillfredsställande sätta sina spaningsorgan i tillfälle att upprätthålla direkt personlig kontakt för att underlätta förverkligandet av denna rekommendations allmänna syften.

6. Mottagna upplysningar skola betraktas såsom konfidentiella och få icke utlämnas annat än till direkt berörda tjänstemän.

Rådet rekommenderar vidare, att medlemsstaterna, under hänsynstagande till särdrag i deras geografiska läge och nationella lagstiftning, gemensamt undersöka möjligheten att uppnå bilaterala eller multilaterala överenskommelser för att ytterligare utveckla det ömsesidiga biståndet i tullfrågor, samt anmodar de medlemsstater, vilka antaga föreliggande rekommendation, att därom underrätta Generalsekreteraren och samtidigt för honom uppgiva de typer av brott beträffande vilka de ha för avsikt att tillämpa rekommendationen.

Rådet, som icke för närvarande, åsyftar att ge en bestämd definition av begreppet brott mot tullförfattningarna, hyser den uppfattningen, att för tillämpning av rekommendationen såsom sådana brott kunna, i den mån de beröra tullmyndigheternas område, avses bland annat:

(a) Smuggling och annat undandragande av tullar eller avgifter, som påföras vid in- eller utförsel.

(b) Kringgående av förbud och restriktioner, som tillkommit i avsikt att tillförsäkra en effektivare tullkontroll (exempelvis begränsning av införsel av vissa varor till vissa platser).

(c) Kringgående av bestämmelser om import- och exportlicensering.

(d) Överträdelser av valutabestämmelser (endast såvitt de angå godset självt).